

hvad du for en Tid paatager dig. Det kan jo begynde
 smaat med et eller andet voksent Pigearbejde, der maa
 udføres godt. Kræfterne, Udholdenheden, Omtanken maa
 opøves, saa der skal omhyggelig Ledelse til, ogsaa for at
 styrke Lysten til Arbejdet, vel vidende, at den er den største
 Kraft til Dygtighed. Der maa ikke forlanges meget, men
 at det samme Arbejde udføres bedre og bedre; opnaas dette,
 kommer Hurtigheden tilsidst, og da kan Arbejdet blive dem
 kært, og saa maa der tages ny Arbejder op, der kræver ny
 Paapassenhed. Opnaar man, at der er en vis Spænding i
 Arbejdet med stadig ny Maal, bliver Øjet aabnet for, at
 det er ikke just saa let, men stort at blive dygtig til al
 Husgerning. Det indsés jo let, at dette er nyttigt; bliver
 man gift, er det nødvendigt; en Levevej kan det ogsaa
 blive, og hvadsomhelst en Kvindes Liv bliver viet til, er det
 bedst, hun har et Hjem, hun kan gøre hyggeligt. Har
 mange Lærere Skyld i, at Skolegerningen er bleven forhadet
 og kedelig for Eleverne, saa tror jeg ogsaa, at mange Hus-
 mødre har Skyld i, at Husgerningen er bleven kedelig og
 foragtet af mange unge Piger. Al Opdragelse maa være
 gensidig, og det trænger vi ældre vel mest til at huske paa.
 I Løbet af nogle Aar, naar de forskellige Gerninger i Hus-
 væsen er gennemgaaede, er det ikke alle unge unge Piger,
 den Gerning kan fylde, og saa bliver der ingen Udvikling
 deri; da mener jeg, det er godt, der er Frihed til, at de kan
 tage fat, hvor Lyst og Anlæg viser Vej; de er blot saa
 meget heldigere stillede end Drengene, der ofte nødes til at
 vælge for tidligt, for derfra at kunne komme i en Stilling.
 Kvinderne har saa dette praktiske almennyttige Arbejde, at
 være sjæleligt under, og jeg tror ikke, dette Led helt kan
 overspringes i kvindelig Udvikling, uden der bliver et Hul
 i hendes Aandsudvikling. Man hører saa tidt i vore Dage,
 »det er Ansvarsfølelse, Kvinderne mangler,« og det er saa
 rimeligt, at hos Mennesker der ikke har faaet Myndighed,
 men begrænset Frihed, er Ansvarsfølelsen almindeligst ikke
 opøvet; men at vente med Friheden, til Folk i Almindelighed
 var fuldt færdig udviklede er meningsløst. Friheden kalder
 Kræfterne frem, og det kan da ikke være Ret, at det Men-
 neske, der føler Kald og Kræfter til en nyttig Gerning i
 Samfundet, skulde holdes tilbage, fordi deres Eksempel kan